

Εννέα Σωτήριες Ικεσίες εις την Υπεραγία Θεοτόκο

Του Μοναχού Κυπριανού Αγιορείτου

«Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ο Κύριος μετά Σου. Ευλογημένη Συ εν γυναιξί, και Ευλογημένος ο Καρπός της κοιλίας Σου, ότι Σωτήρα έτεκες, των ψυχών ημών»

Πρόλογος

Άγχος, απελπισία, κατάθλιψη, σύγχυση, έννοιες οικίες στον σημερινό άνθρωπο που διαισθάνεται ότι ίσως και να μην έχει αύριο στη ζωή του.

Πράγματι υπάρχει πολύς πόνος, ταραχή, ανασφάλεια και οδύνη γύρω μας, αλλά και σε μας τους ίδιους ακόμη. Όλοι μας νιώθουμε ότι στην καθημερινότητά μας βιώνουμε ένα κλίμα γενικής αβεβαιότητας. Οι ανθρώπινες δραστηριότητες δείχνουν να τελματώνουν, οι συνειδήσεις φαίνονται παγερές, τα λόγια των ανθρώπων ακούγονται ψεύτικα.

Χάσαμε απ' ότι φαίνεται στη ζωή μας τις ουσιαστικές χαρές και αρκούμαστε να συνηθίζουμε

ευκαιριακές ικανοποιήσεις.

Ο σημερινός άνθρωπος δείχνει ανήμπορος να αντιμετωπίσει με ειλικρίνεια γύρω του τα πράγματα και καταφεύγει από πονηρία σε πονηρία και από ψεύδος σε ψεύδος. Πλεονέκτης, εγωιστής, απαιτητικός, νευρωτικός, υποκρίνεται σκυθρωπός στις σχέσεις του, στις κοινωνικές εκδηλώσεις, στην εργασία του και δυστυχώς και στην οικογένειά του.

Παλεύει με τα δικά του πάθη και τα πάθη των άλλων. Ο νους του θολωμένος περισπάται στα μάταια πολλάκις και σε μεταφυσικές πλάνες, προκειμένου να επουλώσει τα υπαρξιακά κενά του, βασανιζόμενος και καταδυναστεύοντας τη φύση της ψυχής του. Δεν ξέρει αληθινά τι του φταίει. Δυστυχώς πολλά μπορεί κανείς να περιγράψει για τη σημερινή κατάσταση στην οποία περιήλθε ο άνθρωπος και η κοινωνία. Το θέμα είναι ΕΝΑ όμως:

Ο άνθρωπος έχασε το δρόμο του. Δεν σκέφτεται τον Θεό. Το λυπηρό είναι ότι τον θυμάται όταν θέλει μονάχα να γογγύσει και να βρίσει. Όπως συμπεριφέρεται προς τον συνάνθρωπό του, έτσι πολλές φορές με αναίδεια συμπεριφέρεται και προς τους Αγίους, την Παναγία, τον Χριστό, αγνοώντας ότι μόνο σ' αυτούς θα βρει πάντοτε τη γαλήνη, την αλήθεια, την ζεστασιά, τη σιγουριά, που τόσο ανάγκη έχει από όλα αυτά.

Συσσωρεύει πάνω του με άγνοια πολλάκις, αλλά με ευσυνείδητη δυστυχώς αδιαφορία τις αρνητικές ενέργειες και συνήθειες του διαβόλου και μάλιστα τις τρέφει ποικιλοτρόπως, νομίζοντας ότι έτσι κατακτάει ή κατευθύνει τις ανθρώπινες δυνάμεις του.

Τι κρίμα. Οι ψυχές μας υποφέρουν και ενώ το γνωρίζουμε, το νιώθουμε, δεν κάνουμε τίποτα απολύτως, τουναντίον επιθυμούμε να καταπιανόμαστε με τα αντίθετα, με ό,τι φέρνει δυσφορία στο τέλος μέσα μας. Και όλα αυτά διότι «τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος».

Κι όμως ολόκληρη αυτή η ομίχλη εξαφανίζεται όταν ο άνθρωπος γνωρίσει το μυαλό του, την ψυχή του, τις πράξεις του προς τον Θεό. Μόλις Τον αναζητήσει, μόλις Του εξομολογηθεί τις αδυναμίες του, τα πάθη του, τις στενοχώριες του, τις αμαρτίες του, τους πόθους του, τις αγωνίες του, τότε ο άνθρωπος πραγματικά μέσα του ειρηνεύει, παίρνει θάρρος, χαίρεται. Θέλει να ζήσει τα πάντα μέσα στη Σοφία του Θεού, ελπίζει, έχουν νόημα οι πεποιθήσεις του, γιατρεύεται, αποκτάει δύναμη για ζωή, απολαμβάνει την ύπαρξή του και ό,τι έχει γύρω του, ό,τι βλέπει, ό,τι ακουμπάει, ό,τι νιώθει.

Όλα αλλάζουν, ο εσωτερικός του κόσμος μεταστοιχείωνεται. Τρέφεται και χαίρεται πλέον μόνο από καλούς λογισμούς που τον πλουτίζουν από μια ΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ, που μεταλλάσσει μέρα με τη μέρα τη ζωή του και τις αξίες της. Τότε αρχίζει και βλέπει, πάνω του και γύρω του συνέχεια θαύματα της Χάριτος του Θεού προς τον άνθρωπο και ευφραίνεται. Δίνει ΑΓΑΠΗ και εισπράττει ΑΓΑΠΗ και από ανθρώπους και από τον Ίδιο τον Θεό και αέναα ΧΑΙΡΕΤΑΙ.

Τότε, θέλει να ζει κοντά σε ανθρώπους που αγαπούν τον Θεό. Θέλει να γνωρίσει και να μοιάσει στους Αγίους, να κοιτάξει κατάματα την Μεγαλόχαρη Παναγία, ν' απλώσει το χέρι του να ακουμπήσει τον Ίδιο τον Χριστό, να Τον αγκαλιάσει.

Τότε ως εκ θαύματος, του αποκαλύπτεται στην ψυχή η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ που είναι ο Ίδιος ο Χριστός. Κάθε μέρα το νιώθει όλο και περισσότερο. Τα αδιέξοδα το ένα μετά το άλλο γκρεμίζονται.

Ο άνθρωπος ξαναγεννιέται. Εύχεται και προσεύχεται. Διαβαίνει το δρόμο προς τον Παράδεισο. Έτσι απλά ο άνθρωπος απαλλάσσεται από τα σκοτάδια της δυστυχίας που τον εξουθενώνουν μακριά από τον Θεό.

**Αυτό το μικρό αλλά
σπουδαίο ποίημα που
ακολουθεί, είναι ένα
θαύμα δωρεάς από την
ΙΔΙΑ την Παναγία και
τη Χάρη Της,
συνάνθρωπέ μου.**

Η Δέσποινα του κόσμου,
η Παναγία μας, δώρησε
με τη Χάρη των Αγίων
Ονομάτων Της να
επιζητούμε τη λύση, τη
δύναμη, την παρουσία
Της, το θαύμα Της, σε
ό,τι μας απασχολεί στη
ζωή μας.

Εντρύφησε στη μελέτη
των ικεσιών αυτών και
στην παρακλητική τους
δύναμη και θα δεις κάθε
μέρα όλα να ΑΛΛΑΖΟΥΝ στην ψυχή σου, στο μυαλό σου, στη ζωή σου.

Η Χάρη Της θα σε γεμίζει συνέχεια με τα άρρητα της Αγάπης Της. Την Αγάπη που γεύεται και ο Ουράνιος κόσμος, αλλά και ολόκληρη η Οικουμένη.

«Άξιον εστίν ως αληθώς μακαρίζειν Σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφεείμ, την αδιαφθόρωσ, Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν»

Πρώτη Ευχή

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε βασιλεύουσα, Κάλλος Ουράνιο, την πίστη ημών ευφραίνουσα, η Υψηλότερα των Ουρανών, το ύδωρ της ζωής, η Δυναστεία των αγαθών, Ζωοδότειρα, Ηγεμονίς, Άνθος εύοσμον, του Δημιουργού των πάντων Θεού εικόνα έμψυχη, χαράς πηγή συμβάντων, Δόξα των Αγγέλων, η αείρρυτος η υμνωδία.

Η Ασύγκριτος, Θεού οσμή και ευωδία, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Ζωηφόρε, της Τριάδος της Αγίας Ευλογία, Δύναμις Θεία, νόσων ιατρός, Γιάτρισσα Αγία. Ο λόγος και

το έλεος της άπειρης Αγάπης του Θεού, Πεσόντων ανάκληση, Όπλο σωτηρίας κάθε αμαρτωλού, η φοβερή κατάπτωση του εχθρού, Δύναμις Αγία. Λυτήριον λύπης, Διάδωσμα πιστών και Θεραπεία.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

Δεύτερη Ευχή

Ουρανών Υψηλότερα, Άγιον Ρόδον το Αμάραντον, Δεομένη Μήτηρ των πιστών, Άνθος χαράς ακράδαντον, Άρμα λαμπρόν βασιλικόν της Τρισηλίου Αρχής.

Ανακαίνιση του Κόσμου, στολή ουσίας κτιστής. Η Δέσποινα πάντων ημών, η παρισταμένη τω Θεώ, Όμμα αθέατων θεωριών, το παλάτιο το αγαθό, Ίαση ωκεία, Γοργοϋπήκοε, φοβερή βροντή Θεία, Πορταίτισσα, και Δύναμις ασθενούντων, η παραμυθία, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Η λυχνία η φωτοφόρος, Μυριώνυμη Ουρανών. Η λύτηρα των νόσων, σωτηρία των Χριστιανών. Βρύση ιαμάτων, Φως θαυμάτων, αθώωση ενόχων. Πρεσβεία θερμή, Θεόνυμφε, Ευλογημένη Κόρη. Άρτος ζωής, Ξίφος δίστομο, Ελπίδα μόνη.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

Τρίτη Ευχή

Θεοτόκε κραυγάζομέν Σε, γενού τροφός ζωής εις πάντας τους επικαλουμένους Σε, Σιών στοργής, Ψυχοσώστρια, Αγαθή χειμερία των δεινών, Ελευθερώτρια, Απαλλαγή πειρασμών και συμφορών.

Κυοφορία Αγνή χαράς, το καθάρσιον λυτήριον. Καταργήσασα φθορέα φρενών, δαιμόνων αμυντήριον, Άρμα Ουράνιον, Θεού φόβος καταχθονίων, Φαρμακολύτρια, τέλος κατάρας, ζωής ταμείον, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Η Ρύτειρα των δόλων, Στήριγμα των αθλοφόρων. Το Τείχος το Ακαταμάχητον, η εξάλειψη δαιμόνων, Κραταιή πασών των δαιμόνων ράβδος φοβερή, Πλύση μιαρών, και πάσης ασθενείας συντριβή, Ζώσα Υπέρλαμπρη χαρά, Υπερτέρα ουραनों. Αρχή θαυματουργίας, επίσκεψις των ασθενών.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

Τέταρτη Ευχή

Ελεούσα, Παναγία, νοερών Χάρις, πορφυρή, Στάχυ ολόχρυσο Θεϊκό, καρποφορία Θεϊκή.

Η καθάρια καθέδρα, Κόρη η πολυώνυμη, Κυρία Θεόστεφτη, Θεοχωρία, μετάνοια φωτόνυμη, Αγαθή, νουθεσία αόρατος, θυμίαμα σωφροσύνης, Εφτάφωτη λυχνία, βασιλεία εύσμη αγιοσύνης, Λαμπρό οχύρωμα, αδιάσειστο Όρος Θεϊόν, Κατοικητήριο του Χριστού, Αγνότητα Αγίων, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Άφθαρτη χαρά της οικουμένης, Σοφία μυστική, Πύρινη στήλη ουρανού, πέλαγος στοργής, άχραντη τιμή, Ουράνια Θεοφιλία, σάλπισμα Αγγέλων κραταιόν, Τιμιώτερα ανωτέρων στρατευμάτων φοβερών, Άθλος των δικαίων, Άρρητος περιουσία αγαθών, Άνθος Ευαγγελίου, Γη επαγγελίας, Επιστασία Θεϊών Βουλών.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

Πέμπτη Ευχή

Θεομήτωρ, Θεοκυήτωρ, Δέσποινα Μαρία, Θεοτόκε, δροσοσταλιά Θεού η Αγία, Άρωμα παρθενίας της Θείας Δημιουργίας.

Ευλογία Αρετής, Φως της Αληθείας, Αμβροσία Ουράνια, Χρυσαφένια, αστέρων ποίημα, Έαρ παντοδυναμίας, Αγάπης κυρίαρχον κύημα, η γλυκιά φωνή, Μεσιτεία η Αγαθή, φρόνημα ευσεβείας, Χορηγία εύλαλη αληθινή, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Ο ποθητός λιμνί, κάθε πόνου η γαλήνη, αρρώστων η πνοή, παρηγοριάς γλυκιά σαγήνη, μυστική Ουράνια ευτυχία, ψυχών αθανασία, Χάρις Αγία του Θεού, Παραδείσου μαρτυρία, Ασύλληπτος Θεουργία, Ειρήνης και Αγάπης η λατρεία, Υπεράγαθη, του Κόσμου Κάλλος, Μητέρα Παναγία.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού,

Παραδείσου η Αρχή.

Έκτη Ευχή

Παναγία Μήτηρ του Ιησού, Ηλίου η αχτίδα, Πόθος και αγωνία του Κόσμου η ελπίδα, Μυστική βοήθεια σε κάθε δύσκολη πορεία, Λυτρωτικό ξεκίνημα ζωής, Υπερκόσμια θεωρία, Ακοίμητη κανδήλα, Λυχνία Εκκλησιών το Φως, Πολιτεία απαθείας, εξίλασμα πάντων, δικαίων ο ναός, Σοφία Ακήρατη, Ακένωτη πηγή, χώρα Θεού, Αρχή και τέλος, Νύμφη Ανύμφευτη Ιησού Χριστού, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Άσπιλον δάκρυ ανάπαυσης ανθρώπων πονεμένων, Παράκληση αφανής, Δώρον θαυμάτων αγιασμένων, Επίγνωση Αληθείας, Αποστόλων ο φωτεινός ο φάρος, Ανείπωτη ωραιότης, Αγίασμα ομορφιά και κάλλος, η νίκη της ζωής, το φτερούγισμα Αγγέλων, Ανάπλαση πιστών, Ανάπαυση πόνων φέρουσα.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

Έβδομη Ευχή

Πάνσεμνη, Κεχαριτωμένη, Θεόν φέρουσα η Ευλογημένη, ενδιαίτημα Αγίου Πνεύματος, η Λευκοφορεμένη, Θαύμα δείξασα αρρήτως, χαρίτων θάλασσα, Ζωής ύδωρ, Δυναστεία αγαθών, Ηγεμονίς και Γάτρισα, Μύρον εύοσμον του Δημιουργού των πάντων, Θεού εικόνα έμψυχη χαράς, πηγή συμβάντων, Κρουνός διάλυσης οδύνων, κολυμβήθρα της ζωής, Θεοτόκε, κιβωτός των πιστών, Υπέρμαχος η Αρραγής, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Ανόρθωση των ανθρώπων, αμυντήριο των εχθρών, Αστραπή καταλάμπουσα, προσαγωγή παντοίων αγαθών. Δυναμένη πάντα, δαιμόνων θρήνος και οδυρμός, Τείχος Απροσμάχητον, θάλψοις βασάνοις, Νικοποιός, Θεοτίμητη, Δόξα Αγίων, οχύρωμα συνεκτικών, Παντοκρατόρισα, προστασία φοβερή, σωρός καλών.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

Όγδοη Ευχή

Ευαγγελίστρια, η Παναμώμητος, άβυσσος της ευσπλαχνίας, η Διαζώσουσα, η Δαιμονοκαθαιρέτης, πλούτος ευεργεσίας, Πανυπερούσιον φως, κεραυνός δαιμόνων, και ευφροσύνη, Βάτε φλογοφόρε, σκήπτρο εξουσίας, Ζωήρητη μυρσίνη, Μεσίτρια ευλογημένη, Θείο εγκαλλώπισμα αϊδίου Φωτός, Εγγυήτρια ανέλαβε της ψυχής μας ελπίς και ιατρός, επάκουσε την δέηση ημών της Εκκλησίας Δομήτωρ, θεραπεία των αμαρτωλών, Παναγία Συ η Αντιλήπτωρ, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Δοχείον Θεϊόν, Ηλιόμορφη, Κηδεμών και βοηθός, Ισχύς και συντριμμός, Κρίνο εύοσμο, κόσμου αρωγός, Αΐδια ωδή των ευσεβών, Αμαρτωλών η σωτηρία, Αγγέλων η Κυρία, Τράπεζα Θεϊκή, Πορφύρα Αγία, Παρηρησία προς Θεόν, θέωση θνητών, καταφύγιον Ιερόν, θέαμα φλογερόν, αφάνισις πονηρίας, βέλος το πικρόν.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού,

Παραδείσου η Αρχή.

Ένατη Ευχή

Θεόνυμφη λαμπάδα, τον Ήλιον φέρουσα Χριστόν, Όχημα του Λόγου, Άστρον άδυτον, εγκαλλώπισμα πιστών, Ουράνεια κλεις, Ταμα και Τλεως, Δέηση ζωής, Λυτήριον λύπης, φόβον καταργήσασα, χρυσοφαής, Αγνότης Μακαρία, Γέφυρα αιώνιας σωτηρίας, Ύμνος Ασωμάτων, γεγεννημένη νήψις γαλουχίας, Μυριώνυμη, και Μυριώχαρη, άϋλη, Μυροβλύτισσα, Οδηγήτρια, Γρηγορούσα, κόρη Μεσοπαντίτισσα, βοήθησον τον/την δούλον/ην σου (τάδε).

Κυριώνυμη Παναγία, Ναέ Θεού, ακατάλυτος, Ουρανώσασα τον χουν, Όμβρος ζωοδότης άλυτος, Όνομα πολυπόθητον, Σκίνωμα οχυρώσασα απόρθητον, Στήριγμα ευσεβών, σκεύος Ιερόν αλώβητον, Αγίας Τριάδος δώρημα το τέλειον παρρησίας, η Χάρις νοερών, παρισταμένη τω Θεώ, φλοξ αθανασίας.

Η Δόξα πάσα, η Αρχαγγελιώτισσα, το Άξιον Εστί. Η Γνώση της Σοφίας, Μήτηρ του Ιησού, Παραδείσου η Αρχή.

<https://sites.google.com/site/orthodoxy1054/ennea-soterias-ikesias-eis-ten-yperagia-theotoko>